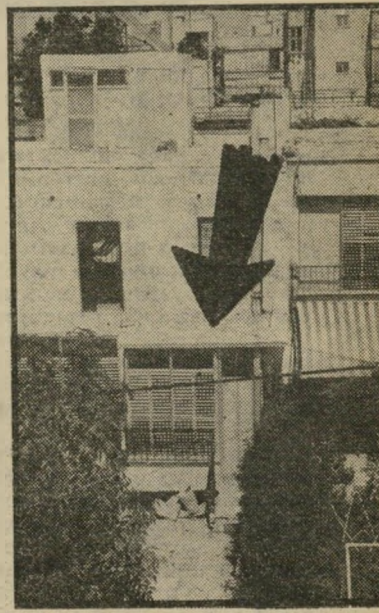

צ'יצ' והריסת הבתים

כאשר יצאו שוטרי ופקחי עיריית תל-אביב בתרועה גדולה להרוס כמה מיבנים על ערביים ביפו, טרח ראש העירייה שלמה (צ'יצ') להט להדגיש, כי אין אפליה וכי בעת-זוועונה אחת הורסים גם מיבנה בלתי-חוקי בצפונה של העיר. העירייה שקדה על הרס מוחלט של מיבני ניהול-מלאכה של הערביים ביפו, תוך התעלמות מוחלטת מכך שבהרס זה הם פוגעים גם במקור-הפרנסה של מקימי המיבנים. היד החזקה של אלוף (מיל.) להט כלפי ערביי יפו עשתה רושם רב על אזרחי העיר, שהרגיעו את מצפונם

הבית שנועד להריסה לערבים הרסו

אם צ'יצ' לצהר לטעון כי אינו מפלה בין ערבים ליהודים, בבקשה. ברחוב פרידמן 21 בתל-אביב הוקם מיבנה ללא רישיון, שלגביו הוצא צו-הריסה כבר ב-יוני 1973. למרות הצו, ולמרות פניות רבות של השכנים, לא נעשה דבר. מקים המיבנה הוא יוסף מורגנשטרן, שהציג ליה בעזרת חברי ועדת-בנייני-ערבים של עיריית תל-אביב ועובדי מחלקת-ההנדסה - להערים על כולם. מיכתבי השכנים, המתנגדים לבנייה הבלתי-חוקית שלו, נמצאים בתיק שנעלם באורח מיסתורי, שבו יש צו-הריסה לגבי המיבנה שהקים. לוועדת-בנייני-ערבים הוגש תיק חדש, נקי מכל רבב, שבו הוא מבקש להקים מיבן נוסף מעל לזה בלתי-חוקי. כיוון ש-הסתירו את המיבנה הלא-חוקי שלגביו הוצא צו-הריסה, אושרה לו הקמת ה-מירספסת מעל המיבנה שאותו עליו להרוס.

כל הדברים הללו נמסרו לצ'יצ', אי-שית, על-ידי השכנים, אך עד היום לא נעשה דבר לביצוע צו-הריסה, או חקיי-רת מעשי עובדי מחלקת-ההנדסה שלו. אילו היה שלמה להט מפגין כאן אותה להט שהראה כלפי ערביי יפו, לא היו טענות כלפיו.

דוגמות נוספות? חיים שיף בנה את מלון "דיפלומט" בתל-אביב עם קומה

בנוגע למרפסת בקומה הקרקע - הוגשה בתאריך 8.72-11 הביעה כספסיה בגין בניה ללא היתר. ביום 7.6.73 ניתן פסק-דין להריסה ע"י הנאסם תוך 24 חודשים.

אשר למרפסת בקומה ב' - אושרה ע"י הועדה וסרם התחילו בבניה.

הצו להריסת הבית ליהודים לא!

בטענה כי הורסים גם מיבנה בלתי-חוקי ברחוב האוניברסיטה בתל-אביב. אך הודעת ההרס לגבי רוזוב ממוקמת, כפי שיווכח כל הקורא את העובדות הבאות: איזו רוזוב הוא בעל פנטהאוז ברחוב האוניברסיטה בתל-אביב. כידוע, כל בנייה מעל לפנטהאוז אסורה בהחלט. הלך רו-

אוגוסט הקדוש

מדי כמה חודשים, כאשר משום-מה שוככת בחלת הקניית של הישראלים ו-שערי הדולרים השחורים יורדים, בגלל ירידת הציפיות לפיחות נוסף, בא שר-האוצר יהושע רבינוביץ, ונותן תנופה חדשה למיסחר. השבוע הכריז, כי בחו-לם אוגוסט השנה יחליט האוצר על עז-רים חמורים בכלכלה. מכאן, שתוך חוד-שים ינקוט האוצר צעדים שהם או פני-זות מאסיביים - או מיסים כבדים עז-רים.

ואכן, תוך שבועות ספורים מאז חקר-תו של שר-האוצר, החלו הקונים זור-יים אל בתי-המיסחר למיניהם, והמור-ים הסתערו על מוכרי המטבע חור ה-חור.

הכרזותיו של שר-האוצר מחזקות את עתו של הכלכלן סבר פלוצקר, כי האוצר מעוניין בהבלת קניית, ובעיקר

מצפפים על רשות החברות הממשלתיות

קבע, כי אם כבר קיבל מיקדמה על חש-בון הפיצויים, יש לקחתה ממנו חזרה. למרות המכתב, הורתה התעשייה האוו-רית לשלם לברגמן 90 אלף לירות על חשבון הפיצויים, בטענה כי המכתב של רשות-החברות-הממשלתיות הופנה ל-"אלתא", ולא לתעשייה האווירית.

בנוסף קיבלה התעשייה האווירית את ברגמן לעבודה אצלה, והוא מועסק ביחי-דה להקמת מיפעלים חדשים, שברשות בועז לפידות. רשמית מודיעה התע-שייה האווירית כי ברגמן אינו מועסק אצלה.

ברגמן הוא גם גיבור פרשת ידיות ה-זהב, שהתקין בוויולה שלו על חשבון התעשייה האווירית, וכמו-כן היה אחד מראשי התעשייה האווירית שהעסיקו בבניית ביתם עובדים וציוד של תעשייה. ראשי התעשייה האווירית, ובעיקר אשר ברויסק, ממרים את הוראת רשות-החב-רות-הממשלתיות לגביו.

הנחלת התעשייה האווירית ממשיכה לצפף על רשות-החברות-הממשלתיות. מי שהיה ראש אגף-כוח-אדם ומינהלה ב-"אלתא", חברה-בת של התעשייה האוו-רית, יעקב ברגמן, פוטר לאחרונה מ-"אלתא". הפיטורים באו לאחר שהוגש נגדו כתב-אישום, על ייבוא ציוד ארצה מבלי לשלם מס, במסווה של ייבוא עז-רים. ברגמן הוא גם החשוד העיקרי בפר-שת הונאת מבקר-המדינה, כאשר הסתיר ממנו חומר בעניין הלוואות משונות של התעשייה האווירית לעובדים בכירים, כולל בנו של אשר ברויסק, סמנכ"ל התעשייה האווירית. נגד ברגמן הושלם תיק במטה-הארצי של המשטרה, ועל מע-שיו אמר מבקר-המדינה לאחרונה, כי הוא רואה אותם בחומרה יתירה.

כאשר הודיעה התעשייה האווירית כי תפטר את ברגמן, הורה לה מנכ"ל רשות-החברות-הממשלתיות, מרדכי ברגל, ש-לא לשלם לברגמן כל סכום-כסף כפי-צוים, עד גמר החקירה נגדו. המכתב

צרפתי חוזר למס-הכנסה

אברהם צרפתי, לשעבר מראשי מח-לקת-החקירות של מס-הכנסה, שעזב את השירות הממשלתי לפני שנה, חוזר אליו. צרפתי פרש, בשעתו, כדי לקבל תפקיד בכיר בחברה פרטית לייבוא קר-פות-רושמיות. עתה הוא חוזר לכהן כמנהל אגף ניהול-הספרים במס-ההכנסה, בדר-גה של סגן-נציב.

יזולו חלקי יזולו לרכב

מישרד-התחבורה יתמיד להעמיק את הורדות המס על חלקי-החילוף לרכב, ובדוק עתה הסדר, שיבטיח כי החוזלות תגיענה גם אל הקונה - מסר מנכ"ל מישרד-התחבורה, אהוד שילון. המיש-רד בודק עתה מה עדיף: האם ייעשה הסדר-מרוצון עם המוסכים, לסימון מחי-רים, או שהמישרד יוציא צו להבטחת מחירים המירבי של החלפים. הבעיה עם חלקי-החילוף לרכב, היא המיספר העצום של פרטים, והעובדה שקיימים חלפים רבים המתאימים לכמה כלי-רכב ולכמה תפקידים. שילון אמר, כי בדעת המישרד להגביר את המיקוח על המוסכים, והוא ביקש מוועדת-השרים להפשרת מישרות, לאשר תגבור היחידה המפקחת על מוסכים. שילון יציע גם, כי חברות גדולות בעלות מוסכים, הרוצות במוניטין, תצאנה ב-מיבצע של דוגמה בשמירה על איכות ומחירים סבירים, כפי שנוהגות רישות-השיוק במכירות-מזון.

הנס הסיפורתי

מדי שנה מוצאים-לאור בישראל כ-3000 ספרים חדשים, בשערונים ממוצעים של 3000 עותק המהדורה. היינו, מדי-שנה מוצעים למכירה 9 מיליון ספרים. אם המחיר הממוצע הוא 30 לירות הספר, הרי שמדי-שנה מציעים לעם ישראל לר-כוש ספרים ב-270 מיליון לירות. אילו היה כל אזרח קונה פעם בשנה שלושה עד ארבעה ספרים, לא היו ל-תעשיית המו"לות כל בעיות. אולם ה-מציאות היא ששוק-הקונים הפוטנציאלי קטן בהרבה, ואחרי שמפחיתים את מיס-פר האוכלוסין הלא-בוגרים, הלא-מפרני-סים, נשארים רק כמיליון מפרנסים. מהם - רק כ-25% בוגרי-תיכון, ורק שליש מאלה בוגרי על-יסודי.

המסקנה היא, שמיספר הצרכנים ה-פוטנציאליים אינו עולה על 250 אלף (כמיליון תלמידים קונים רק 300 אלף עותקי ספרים בשנה). אין כל נתון כמה ספרים ניקנים בכסף מלא. גם אם מני-חים כי הצרכנים הפוטנציאליים קונים 20 ספרים בשנה כל אחד בהוצאה כוללת של 600 לירות, מספר הספרים הניקנים אינו עולה על 5 מיליון עותקים מתוך 9 מיליון, המוצאים-לאור מדי-שנה. השאלה היא, כמובן, כיצד מחזיקה תעשיית ההוצאה-לאור מעמד? התשובה נמצאת בתקנה קטנה של מס-ההכנסה, המתירה למוציא-לאור לנכות את מחיר-המכירה של הספר לצרכן - היינו, פחת מלא - תוך ארבע שנים. ספר שלא נמכר יכול להירשם, אחרי ארבע שנים, במאזן, במחיר-אפס. זוהי תקנה שאין דומה לה

מה רושמות הקופות-הרושמות?

הצמת המדינה על-ידי יבואני הקופות-הרושמיות, בלי בדיקה של המוצר המיי-בא, מתחילה לתת את אותותיה. העני-תונות הגרמנית דיווחה, לאחרונה, על פשיטת-רגל של חברת "אנקר", שתוצרי-תה מייובאת לישראל בכמויות גדולות. "אנקר", חברה מיספחתית, סבלה הפס-דים גדולים בהשקעות במעבר מקופות-רושמיות מכניות לאלקטרוניות, הפסידה 40 מיליון מרקים בשנת 1974, וסכום דומה אשתקד. שני בנקים גדולים, בנק דרזנר ו"בנק האגודים המיקצועיים", ניסו להבריח את החברה, אולם התוכ-נית נכשלה והיא פשטה את הרגל. גם באנגליה מדווחים העיתונים, כי ישראל הצילה את חברת "גרוס", בחז-מינה אצלה 2000 קופות, "גרוס" הפסידה למעלה ממיליון לירות-שטרלינג בהס-בה לקופות אלקטרוניות, ועדיין לא ידוע היקף ההפסדים האמיתיים - כותבים ה-אנגלים. מה שברור הוא, כי ישראל חצי-לה את החברה, ועתה יש לצמות אצלה לרווחיות במחצית השנייה של השנה.

בסוגי-התעשייה האחרים, והיא שמחול-לת את הנס הסיפורתי הישראלי. שכן, ספרים נמכרים בדריכלל עוד שנים רבות אחרי הדפסתם. נניח כי מו"ל הוציא-לאור 3000 עותקים של ספר, מכר בארבע שנים 1000 עותקים. הוא נשאר עם 2000 ספרים, שמחירים לצרכן לפי 30 לירות האחד, הוא 60 אלף ל-ירות. את הסכום הזה הוא רושם אחרי ארבע שנים, כחפסד מוחלט, ומנכה אותו מהסכומותיו האחרות. כל עותק של הספר מתוך ה-2000 שנשארו, הנמכר אחרי אר-בע שנים, אינו נושא מס, וכולו רווח נקי. מו"ל זריז, הנוכח כי ספר שהוציא-לאור ממשך להימכר אחרי ארבע שנים, מדפיס מחזירה נוספת מבלי לציון זאת, מוכר אותה כאילו היתה חלק מן החד-פסה הראשונה.

כן, בעזרת תרגילים זריזים בניהול-ספ-רים, מצליחה תעשיית-הספרים הישרא-לית לראות אור, ורווחים שמנים.